

Spet z vami!

@direktni: Aljoša, Damir, Daniel, Franz, Gabriel, Helena, Ines, Johanna, Julijan, Leo, Martin, Martina, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 18. septembra 2020 | št. 27 | leto II

mladi@primorski.eu

Tržaška odisejeja zavoda Stefan

Z današnjim dnevom pričenjamo drugo sezono mladinske priloge @Direkt. Poleti je sicer izšlo nekaj števil, obenem pa smo tople počitniške dni izkoristili, da smo pridobili nove moči in ideje. V mesecih karantene smo spet začeli listati v večji meri revije in časopise in zadali smo si cilj, da bo naša tedenska stran še kakovostnejša, da se boste, tudi z našo pomočjo, kratkočasili. Kot že dolga leta boste torej lahko vsak petek v dobri družbi mladih. Niste ljubitelji tiskane besede? Brez skrbi, obiščite našo Instagram stran @direkt_pd, kjer boste našli marsikatero zanimivost!

- tamau_pogačar: Hehe stari, 2 - 1 zame ...
- roglaroglič: Ja, ja, ampak v rumenem sem jaz!!
- marjan_s_prešerna: Anka jest sem zčno kolesarit 😊
- mario_giordano: zaradi Azzolinine fantazije bomo postali vsi kolesarji!
- marco_giordano: e questa non è da pawac*lo
- ilcavaliereberluska: ko so me vrgli med volkove, sem se vrnil kot vodja tropa
- ilcontegiuseppe: mmmmmm cringe bro?
- laministrazzolina: ooh kako bi hotela »imbiavirati« mame, ki se pritožujejo!1!!!
- neymar: eh tokrat se nisem mogel zadržati...
- simona.kustec.ministrice: tako gre v Fužinah 😊
- _israeli.government_*zaradi nespoštovanja pravil went in lockdown*
- fskollare: c'erano più regole nel gang ...

Tokratno številko @Direkta v celoti posvečamo šolstvu, pričenjamo pa s temo, s katero se tržaška javnost že dalj časa ubada. Govorimo seveda o bivšem sedežu izobraževalnega zavoda Jožef Stefan, ki domuje na Canestrinijevi ploščadi, v parku bivše tržaške umobolnice. Odiseja se je dejansko začela kar nekaj časa nazaj, s protesti, ki so odmevali v vseslovenski javnosti. Tako je ljubljanski Dnevnik 20. decembra 2005 zapisal, da bo »jutri protest dijakov slovenskih šol v Trstu zaradi slabega stanja poslopij, pri čemer prednjači Poklicni zavod za industrijo in obrt Jožefa Stefana«.

Leta 2010 je zavod le zapustil stoletno stavbo v parku nekdanje psihiatrične bolnišnice, saj so jo začeli prenavljati, in se preselil na Vrdeško cesto, v prostore tehniškega zavoda Žige Zoisa, ki se je premaknil v bivšo pomorsko šolo v Ulici Weiss, prav tako v svetoivanskem parku. Ker pa je šola Stefan sproti nalletela na prostorsko stisko, je morala najti drugo rešitev. »S porastom števila dijakov, še pred uvedbo oddelka Grid, je postala prostorska stiska taka, da

smo potrebovali dodatne učilnice, ki smo jih prvo leto dobili na liceju Slomšek.« je za našo stran povedal Primož Strani, ravnatelj DIZ Jožef Stefan. »Nato nam je pokrajina v zadnjem letu svojega delovanja dodelila prostore v zadnjem nadstropju stavbe v Ul. Battisti«. Še danes si zavod deli podružnico v palači blizu Ljudskega vrta, kjer sicer domuje tudi nekaj razredov liceja Galilei. V nadaljevanju je Strani še obrazložil, da je lani obiskovalo pouk na podružnici 6 razredov letno, podobno načrtujejo tudi za tekoče šolsko leto. Na podružnici imajo predvsem ure splošnih predmetov, ki ne potrebujejo laboratorijskih prostorov. Alternacija podružnica-sedež pa ima tudi določene pomanjkljivosti. Dijak, ki obiskuje smer Grafike in dizajna, nam je na primer zaupal, da so imeli težave s podpornim poukom oz. z dejavnostmi v popoldanskem času: dijaki iz podružnice so po končanem pouku morali šele stopiti na avtobus, s katerim so prišli na Vrdeško cesto, in zato precej zamujali. Alternaciji podružnica-sedež navkljub pa ostaja stavba na Canestrinijevi ploščadi tudi v letošnjem letu neznanka.

»Se mi zdi res neverjetno, da šolsko stavbo popravljajo že enajst let. Meni je nepojmljivo. Sicer je bilo nekaj komplikacij vmes, najpomembnejša je bila, seveda, sprememba lastništva, saj so bile do njihove ukinitve pokrajine lastnice stavb višjih srednjih šol, potem so ustanovili medobčinsko unijo UTI, ki je prevzela nekaj funkcij bivših pokrajin, nekaj pa jih je prevzela še dežela. Zdaj pa so ukinili še medobčinsko unijo in ustanovili t.i. EDR, Enti di decentramento regionale, tako da postaja vedno bolj nejasno, čigave so pristojnosti. Sicer so se v tem času dela nadaljevala, ampak seveda prepočasi,« je zaključil ravnatelj Strani.

Iz načrtov, ki jih je predstavila zadnja pokrajinska odbornica Adele Pino (naj dodamo, da je bila pokrajina ukinjena leta 2017), naj bi se v prenovljeno stavbo naselila oba zavoda, Stefan in Zois. Kdaj pa bo do tega prišlo, še ni znano. V naslovu smo sicer primerjali prenovno stavbo Odisejevemu potovanju domov. No, Homerjev junak se je po desetih letih vrnil na rodno Itako. Stefanovci pa bi se po dvajsetih lahko le vrnil na svoj sedež ... v »manicomiu«, seveda!

Začelo se je novo, edinstveno šolsko leto!

Vrnitev med šolske klopi je bila v zadnjih mesecih predmet javne razprave, bodisi med študenti bodisi med starši ter celotnim učnim in neučnim osebjem. Koronavirus je namreč imel hujše posledice tudi v šolstvu. Vrnil se je v naš vsakdan ter spreobrnil naše rutinske dejavnosti. Iz dneva v dan smo se znašli doma in vse to, kar smo bili navajeni doživljati, se je preselilo na mrzel ekran našega računalnika.

Ob začetku novega šolskega leta, smo se zato tudi Direktovci odločili za vrnitev med šolske klopi. Pogovorili smo se z nekaterimi dijaki zamejskih višjih šol, ki so nam zaupali svoje vtise ter pozitivne in negativne občutke, upanja in skrbi ob začetku te nove, posebne izkušnje. »Pouk se je začel že prvega septembra, saj smo imeli obvezen podporni pouk, ki nam je omogočil hitro ponavljanje in utrjevanje snovi prejšnjega leta. V razredu so vse klopce ločene, kar nam omogoča večjo koncentracijo in manj motenja. To, kar najbolj pogrešam, pa je klepetanje s sosedi. Odmori so žalostni, saj se ne moremo družiti s prijatelji izven našega razreda. Pogrešam prejšnja šolska leta in upam, da bo virus minil čimprej, saj pogrešam druženje s prijatelji med odmori, predvsem pa običajen pouk,« nam zaupa dijakinja goriškega znanstvenega liceja Simon Gregorčič. Tudi dijak tržaškega znanstvenega liceja France Prešeren je podobnega mnenja: »Letos se je po dolgih šestih mesecih začelo šolsko leto. Že ob vrodu v šolo je bilo jasno, da pouk ne bo potekal kot ponavadi. V šoli mora vsak dijak nositi masko ter držati varnostno razdaljo. To seveda povzroči žalostno vzdušje, saj tega obnašanja v šoli nismo navajeni. Manjka nam brezskrbno medrazredno druženje.«

Dijake smo poleg prvih vtisov in občutkov vprašali tudi to, kako bi se počutili, če bi v najslabšem primeru morali zaradi okužbe doživeti razredno karanteno. Odziv je bil pričakovano negativen: »Bojim se groznejše razredne karantene in upam, da se ne bo uresničila, kajti na tak način bomo morali spet slediti pouku na daljavo in izgubiti tisti konkreten stik s profesorji in prijatelji, ki ga vsakodnevno doživljamo med šolskimi urami.« Kaj pa o tem mislijo profesorji? Intervjuvali smo profesorico znanstvenega liceja France Prešeren, ki nam je zaupala, da se ji zdi »organizacija na šoli dejansko zelo dobra. Po hodnikih imamo trakove, ki označujejo smeri, tako da ne bi prišlo do pretesnih stikov med dijaki. Vhodi in odhodi so primerne porazdeljeni. V vsakem razredu je razkužilo, kot tudi na hodnikih. Imamo več odmorov po pet minut, predvsem za prezačenje razreda. Minila sta komaj

dva dneva, a videla sem, da so dijaki odgovorni in sledijo vsem predpisom. Zavedajo se, da je sodelovanje ključno v preprečitvi novih okužb. Prepričana sem, da je poučevanje v živo najboljša izbira. Zadovoljna sem, da je pouk stekel relativno normalno, saj mislim, da so dijaki na tak način bolj koncentrirani in seveda v stiku s sovrstniki, kar je pri njihovih letih ključno.« Vrnitev med šolske klopi je bila letos posebno zahtevna, predvsem s psihološkega vidika. To, kar smo zaznali, pa niso bile le zaskrbljujoče misli, ampak tudi popolnoma nova energija in volja. In v duhu te energije se Direktovci zahvaljujemo intervjuvanim dijakom in profesorjem ter vsem voščimo uspešno novo, čeprav edinstveno, šolsko leto.

